

ЯНДРУХ: Та скубти вам волосся з чуприни...

ГРИЦЬКО: (дивиться зострахом на Гандзю й відступається від неї. Отворив широко очі): Як кажете...? Що кажете...?

ЯНДРУХ (посміхається злобно): Те, що чуєте...

ГРИЦЬКО: То вона (хитає головою вбік Гандзі): кажете, скубає волосся з голови..?

ЯНДРУХ: На маєш...

ГРИЦЬКО (замислився): Кажете... скубає .

ЯНДРУХ: Та ще й як... З корінням...

ГАНДЗЯ (що відбігла була вже гень набік і мовчки дивиться відтіль на них): Бреше він! Не слухайте, пане всяк! Він бреше!

ЯНДРУХ (перекривляється їй): Ая, бреше... бреше...

ГАНДЗЯ Бреше!...

ЯНДРУХ (сердито): Бреше... А то, що..? (Відкриває голову й показує на лисину). А то що? Гриби, га?

ГРИЦЬКО (розважливо розкладає руки): Та тут нема що міркувати. (поправляє шапку й пускається тікати). Мое поважання!

ЯНДРУХ (за ним): А чим борше, тим ліпше.... Запримітив гітару, що її лишив Грицько, кричить): Бас! Бас! А бас!

ГРИЦЬКО: А правда! (Бере гітару й вибігає). Поважання!

7. Я В А .

ГАНДЗЯ (по хвилі. Взялася підбоки й поволі підходить до Яндруха): То кажеш, що я скубаю тобі волосся з голови?

ЯНДРУХ (відступається дещо): А може ні?

ГАНДЗЯ (крізь зуби): С...с...скубаю..? Кажи....

ЯНДРУХ: На маєш... А це що? (Знову відкриває голову).

ГАНДЗЯ (вхопила його раптом за сорочку). Як так, то я далі скубати му! (Ловить його за карчило).

ЯНДРУХ(кричить): Аяяй!.. (Тікає. Гандзя держить його й біжить за ним. Чутно лемент Яндруха й голосні ляпаси, тощо).

8. Я В А .

МАРУСЯ (з другого боку. Розглядається): Та чого ж ви крадетесь так... Тут їх уже нема...